

EVANGELISER NU

www.evangeliser.nu

og **FGBMFI-DK**

www.fgbmfi.dk/

Opdateret 14.10. 2015 – nu 5 sider.
Følg jævnligt med for evt. løbende opdateringer.

Oprettet
første gang
22.09. 2015

Hvilke indgangsvinkler og hvad skal man bruge, når man går ud og evangelisere?

Dette gælder for al slags evangelisation – På gaden, i tog og busser, blandt familien, venner, naboer, kollegaer, forretningsforbindelser, osv.

Det vigtigste i hele bibelen står beskrevet i Johannes kap. 3,16-21 også kaldet "Den lille bibel." Hele meningen med bibelen er i disse få vers.

16. For således elskede Gud verden, at han gav sin enebårne søn, for at enhver, der tror på ham ikke skal fortabes, men have evigt liv.
17. For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham.
18. Den, der tror på ham, dømmes ikke: den der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn.
19. Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elskede mørket frem for lyset, fordi deres gerninger var onde.
20. For enhver, som øver ondt, hader lyset og kommer ikke til lyset, for at hans gerninger ikke skal afsløres.
21. Men den, der gør sandheden, kommer til lyset, for at det skal blive åbenbaret, at hans gerninger er gjort i Gud.

Her ser vi, at det vigtigste er frelsen (det ikke at fortabes samt at have evigt liv (se side 3) ved at komme til lyset (Jesus), så kommer gerningerne, og hvad er så gerningerne (vers 21), som er gjort i Gud? Der er selvfølgelig mange slags gerninger, men først koncentrere vi os dem, der har med direkte evangelisering at gøre. Det står bl.a. i missionsbefalingen i Markus Evangeliet kap. 16,15-18: (Andre gerninger se side 3) v15, "Så sagde han til dem: Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen. v16, Den, der tror og bliver døbt, skal frelses, men den, der ikke tror, skal dømmes. v17. Og disse tegn skal følge dem, der tror. I mit navn skal de uddrive dæmoner, de skal tale i nye tunger, v18. og de skal tage på slanger med deres hænder, og drikker de dødbringende gift, skal det ikke skade dem; **de skal lægge hænder på syge, så de bliver raske.**" og i Joh, 14,12 sagde han endda: "Den der tror på mig, han skal også gøre de samme gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem." ER det ikke bare fantastisk? og for at der ikke skal være nogen tvivl, så gælder det for alle, der tror, (Mark. 16,17), dvs. enhver kristen, som har fået Helligånden som gave. (Ap. Gerninger kap. 2,38), og ikke, som nogle trosretninger mener; at disse tegn ophørte med den sidste apostels død.

Hvordan gør man så det?

Der findes mange forskellige indgangsvinkler, alt efter hvilken person man står over for. Lad os se på, hvilke indgangsvinkler Jesus brugte. Han brugte nogle gange den bløde og andre gange den hårde måde.

Hvad gør man først? "Prædike eller helbrede?"

Da Jesus sendte de tolv ud (Matthæus kap. 10), sagde han bl.a.: (vers 7-8): "Gå ud og prædik: Himmeriget er kommet nær. Helbred de syge, opvæk døde, gør spedalske rene, driv dæmoner ud. I har fået det for intet, giv det for intet." og i kapitel 9, vers 2. "Så sendte han dem ud for at prædike Guds rige og helbrede de syge. I Markus 6,12-13 "Så drog de ud og prædikede, at folk skulle omvende sig; og de uddrev mange dæmoner, og salvede mange syge og helbredte dem." (Her er der belæg for at bruge salveolie), og i Missionsbefalingen (Markus 16: 15-18): "Gå ud og prædike.....og helbred..." (Tilføjjet 09.10. 2015)

Her ser vi, "Først prædike så helbred," men da han sendte de tooghalvfjerds ud, sagde han det omvendt. (Lukas kap. 10,9): "Helbred de syge og sig til dem: Guds rige er kommet nær til jer."

Her ser vi: "Først helbred så prædike."

Når Jesus stod over for de selvretfærdig farisæere og skriftkloge, der påstod, at de tilbad Gud og kendte alt til skrifterne og Gud, så var han hård bl.a. i Matthæus kap. 23, som er et langt veråb over dem. Jeg fremhæver dog kun lige det her i vers 33 hvor han sagde: "Slanger! Øgleyngel! Hvordan vil I undgå at blive dømt til Helvedet?" **Her ser vi: "Prædiken uden helbredelser."** Angiveligt fordi de ikke vil høre.

A propos helvedet. I bjergprædiken (Matthæus kap. 5,6 og 7) prædikede Jesus og kom med mange formaninger uden at helbrede. Flere gange nævnede han fortabelsen eller helvedet."

Kap. 5,20: "Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. Kap. 5,22: "den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedets ild."

Kap. 5, 30: ".....for du er bedre tjent med at miste et af dine lemmer, end at komme i Helvede."

Kap. 6,15: "Men tilgiver I ikke mennesker, vil jeres fader heller ikke tilgive jeres overtrædelser."

Her ser vi: Tilgivelse er vigtig for frelsen og helbredelse, så man ikke kommer i Helvedet. (Tilføjjet 09.10. 2015)

Andre gange både prædikede og helbredte Jesus i bl.a. Mathæus kap. 4,23: "Jesus gik omkring i hele Galilæa, underviste i deres synagoger, prædikede evangeliet om Riget og helbredte al sygdom og lidelser blandt folket."

Her ser vi igen: "Først prædike så helbred."

(Ændret 14.10. 2015)

Der er også flere beretninger om, at Jesus uddrev onde ånder / dæmoner bl.a. i Lukas kap. 4,35:

"men Jesus truede af ånden og sagde: Ti stille, og far ud af ham." Dæmonen kastede manden omkuld midt i blandt dem og fór ud af ham uden at have gjort nogen skade." (Se også Luk. 2,2) Det er også vigtig, at de omvender sig og får Helligånden for: "Den ånde ånd vil vende tilbage – og finder dens bolig ledig, fejlet og pyntet." Med andre ord, hvis den onde ånd ikke skal komme igen, så skal pladsen udfyldes af Helligånden, så man kan ændre det, som i sin tid gav dæmonen tilladelse til at være i en. Dæk dig under Jesus blod. (Se side 4)

En vigtig ting, når man beder folk til helbredelse, er at bede dem om at tro på helbredelsen, takke Gud for den og holde fast i den samt gå til lægen og blive tjekket. Det sagde Jesus til de ti spedalske i Lukas kap. 17,14: "Da han så dem, sagde han: "Gå hen og bliv undersøgt af præsterne. "Og mens de var på vej derhen, blev de rene." Kun en af dem kom tilbage og takkede ham. PS: Præsterne var den tids lægelige autoritet.

Jesus sagde i Matthæus 10,16-17: "Se, jeg sender jer ud som får blandt ulve. **Vær derfor snilde som slanger og enfoldige som duer.** Tag jer i agt for mennesker." Med andre ord: Der findes ikke en enkel perfekt indgangsvinkel. Så når du står over for folk, så spørg Helligånden om, hvilken indgangsvinkel vil være god her. Hvis du fejler, så fortvivl ikke, prøv igen og igen indtil du bliver fortrolig med dine erfaringer og Helligåndens ledelse. Med Guds hjælp kan man opøve: Følsomhed i ånden. - Situationsfornemmelse. - Empati

Hvad gjorde de første kristne:

Lad os se på, hvad apostelen Peter gjorde pinsedag i Apostlenes Gerninger kap. 2. Efter en lang prædiken om, hvem Jesus er, sluttede han med i vers 38 at sige. "Omvend jer og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave."

Sådan opstod den første menighed, derefter begyndte helbredelserne.

Her ser vi: "Først prædiken, så helbredelse."

I Apostlenes gerninger kan man læse om mange prædikener og beretninger om helbredelser og dæmonuddrivelser. Ja, endda at Paulus blev bidt af en giftig slange uden at tage skade. (Ap.G. 28,1-6)

Her er nogle af dem.

Den lamme ved "Den skønne port.": Ap.Gerningerne 3,6-8; "Sølv og guld har jeg ikke, men jeg giver dig, hvad jeg har: I Jesu Kristi, Nazaræens navn, stå op og gå." Og Peter greb hans højre hånd og rejste ham op; og straks blev hans fødder og ankler stærke, han sprang op og kunne stå og gå."

Her ser vi: "en spontan helbredelse uden forudgående prædiken."

Den type helbredelser har jeg oplevet mange gange. Det skrev jeg i 2003 en artikel om i Udfordringen, da Charles Ndifon var i Fælledparken i København. Læs her:

http://evangeliser.nu/Undervisning/Miraklernes_aften_2003.pdf

Følgende kan man læse i Ap.Gerninger, at apostlene gik rundt og prædikede, **nogen gange efterfulgt af helbredelser. Andre gange uden helbredelser**, men det var nok fordi de blev forfulgt af vrede mennesker, og endda stillet for rådet. Til sidst blev de spredt for alle vinde, men der, hvor de kom frem, forkyndte de ordet. Den mest ihærdige forfølgere var Saulus, der troede han gjorde Guds vilje. Senere blev han selv omvendt ved et møde med Jesus på Damaskusvejen. (Ap.g. Kap. 9). Derefter tog han navnet Paulus og begyndt at prædike, men blev også forfulgt og måtte flygte.

Ang. det vigtigste, frelsen, så taler Jesus om det i Matthæus kap. 25, vers 31-46

Vers 31-34: Når menneskesønnen kommer i sin herlighed og alle englene med ham, da skal han tage sæde sin herlighedstrone. Og alle folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem, som en hyrde skiller fårene fra bukkene; fårene skal han stille ved sin højre side og bukkene ved sin venstre. Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: **Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt.**

Jesus fortsætter med at beskrive andre gerninger end det at prædike og helbrede. Altså gerninger, som de frelste også skal udføre for at høre til de velsignede. Vers 35-37: For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig.

Vers 40: Sandelig siger jeg jer: Alt hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig.

Hvad sker der med dem, der ikke vil tro, ikke tage imod, ikke frelses eller ikke gøre disse gerninger?

Vers 41: Da skal han også sige til dem ved sin venstre side: **Gå bort fra mig, I forbandede, og til evig ild (dvs. i Helvedet), som er bestemt for Djævelen og hans engle.**

Vers 45-46: Alt, hvad i **ikke** har gjort mod en af disse mindste, det har I heller **ikke** gjort mod mig. **Og de skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv.**

Konklusion:

Det at prædike og at helbrede følges ad i de allerfleste tilfælde. Vi skal prædike om både Jesus, Guds rige, helbredelse, frelse, fortabelse og Helvedet. Det ene udelukker ikke det andet, men:

"Troen kommer altså af det, der høres. og det der høres, kommer i kraft af Kristi ord." (Rom. 10,17).

Hvis nogen kommer og lærer jer noget andet ved f.eks at udelade, ændre eller nedgøre noget af det her, så lyt ikke til dem, som Paulus skriver i 2. Kor. Kap. 11,4: "I finder jer jo kønt i, at der kommer nogen og prædiker en anden Jesus end ham vi prædikede, og at i får en anden ånd end den I fik, og et andet evangelium end det, I tog imod."

(Ændret 09.10. 2015)

Når I evangelisere og møder vrede mennesker, der spotter jer, og siger alt muligt ondt, så tag det helt roligt, for det var de første kristne også ude for, ja endda med dødstrusler og død til følge. Alligevel blev de ved.

Her er det vigtigt at kunne tilgive: Matt. 19,19; "Du skal elske din næste som dig selv." - Luk. 6,27: "Elsk dine fjender, gør godt mod dem, der hader jer" - Matt. 6,14-15: "Hvis i ikke tilgiver mennesker, så vil jeres Fader (Gud) heller ikke tilgive jeres overtrædelser." - Læs også Matt. 18,21-22+34-35, Mark. 11,25, Luk. 6,37, Luk. 17,3-4.

Her ser vi igen, at tilgivelse er yderst vigtig for frelsen og helbredelse. Jeg har bedt for flere, der ikke kunne tilgive, og det blokerede for helbredelsen. Så når Gud har tilgivet dig alt, så tilgiv andre, ja også dig selv. Andre ting kan også blokere eller sygdommen kommer tilbage, men det er en hel prædiken og undervisning i sig selv.

(Ændret 29.09. 2015)

Derudover skal man være meget skeptiske over for mange af de profetier, som såkaldte nutidsprofeter kommer med. Den ene er mere "fantastisk" end den anden. Nogle af dem kan være fra Gud og være opbyggelige, mens andre er det rene vås og ikke fra Gud, eller også er de total ubrugelige, når man skal evangelisere. Et er dog sikkert, og det er, at hvis de er i direkte strid med Guds ord i bibelen, så dur de ikke. Også her gælder det om Helligåndens ledelse samt snakke med nogle, der har bedømmelsens nådegave. (1. Kor. 12,10)

"Matt. 7,15: "Tag jer i agt for de falske profeter." Matt. 24,11: "Mange falske profeter skal stå frem og føre mange vild." 2. Johannes Brev kap. 4,1: "Mine kære, tro ikke enhver ånd, men prøv om ånderne er af Gud, for der er gået mange falske profeter ud i verden."

I Jacobs brev kap. 2,14-26 beskrives **tro contra gerninger**: Vers 14-15: Hvad nytter det mine brødre, hvis et menneske siger, han har tro, men ikke gerninger? Kan den tro måske frelse ham? Vers 26: For en tro uden gerninger er lige så død som et legeme uden åndedræt! (Læs selv de mellemliggende vers)

Hvad så med gerninger uden tro? Det beskriver Paulus i Romer brevet kap. 2,12-16:

Vers 14: For når hedninger, der ikke har loven, af naturen gør, hvad loven siger, så er de, uden at have en lov, deres egen lov. Vers 15; De viser, at de har gerninger, som loven kræver, skrevet i deres hjerter, og deres samvittighed optræder som vidne, og deres tanker anklager eller forsvarer hinanden. (Læs selv resten)

Her ser vi, at ifølge Paulus så kan et menneske, der aldrig har hørt om Gud og Jesus, godt blive frelst ud fra deres gerninger. Hvad så, når de kommer til at høre om Gud og Jesus – Bliver de så ikke frelst, hvis de ikke omvender sig??? Mange har sagt til mig mig: "Et eller andet sted tror jeg nok på Gud, men jeg behøver ikke at omvende mig, for jeg er da et godt menneske, der gør mange gode gerninger, så jeg bliver da frelst alligevel."

Dem bliver jeg et svar skyldig, for det kan jeg ikke finde noget om. Fanger bordet eller hvad?

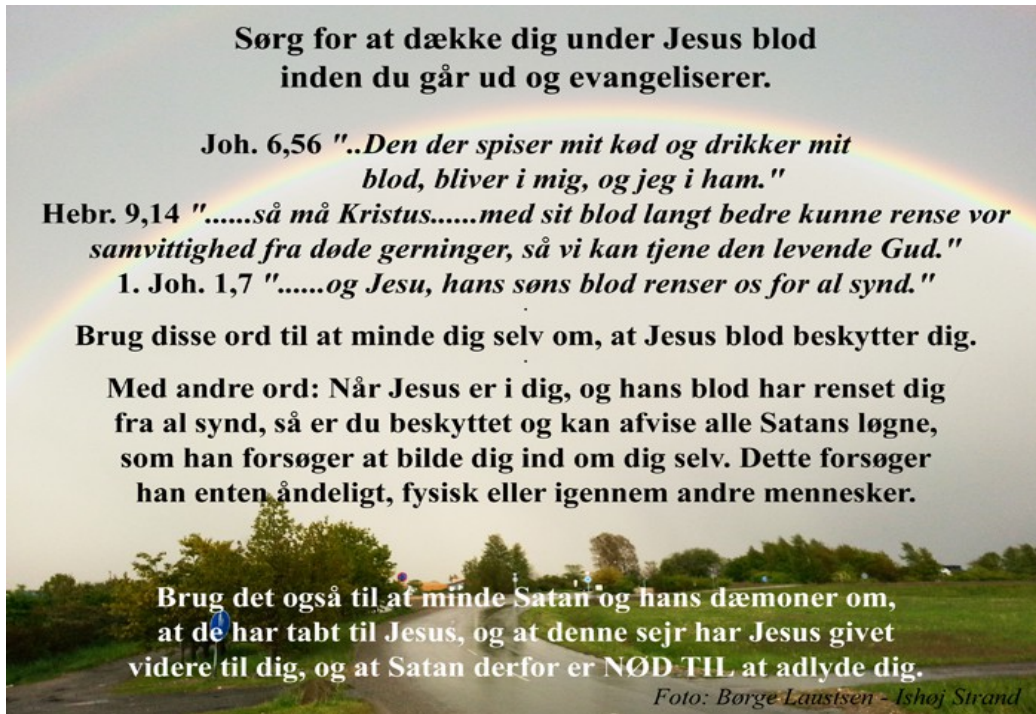
Andre siger: "Gud elsker alle mennesker, så derfor bliver alle frelst uanset hvad."

Her må jeg dog sige nej, for der SKAL omvendelse, tro og gerninger til (eller gerninger uden at hørt om Gud.)

Her er der noget meget vigtig, for Satan vil forsøge at angribe og stoppe dig.

2000 års erfaringer siger, at jo mere du gør, jo kraftigere bliver Satans angreb. Lunkne og traditionelle kristne holder han sig som regel fra, for de gør jo ikke ingenting. De har godt nok tro, men ingen gerninger, så dem ved han, hvor han har og regner med, at de i forvejen tilhøre ham.

Så tag det følgende alvorligt.

Ang. de lunkne kristne, beskrives de i Johannes Åbenbaringen kap. 2,4-5:

Vers 4: Men jeg har det imod dig, at du har svigtet din første kærlighed.

Vers 5: Husk derfor på, hvorfra du er faldet og omvend dig, og gør de gerninger, du først gjorde, ellers kommer jeg over dig og flytter din lysestage fra dens plads, hvis du ikke omvender dig.

Samt i kap. 3,15-16:

Vers 15: Jeg kender dine gerninger, du er hverken kold eller varm. Gid du var enten var kold eller varm!

Vers 16: Men nu, da du er lunken og hverken kold eller varm, vil jeg udspy dig af min mund.

Ang. de traditionelle kristne.

De kalder sig kristne, men mange går kun i kirke en gang imellem af vane og uden rigtig at tro, for det er en tradition, vi altid har haft i vores familie, og det er da bare så hyggeligt. Flere har sagt til mig, at de tror på Gud, men ikke på Jesus. Andre igen, at bibelen er en god rettesnor i livet, men man behøver ikke at tage den bogstaveligt. Så er der dem, der siger, at tro er en privatsag og ikke kommer andre ved, men det er jo direkte i modstrid med missionsbefalingen. Andre kommer tit i kirken og har da en eller anden form for tro, men mange gange er det en såkaldt traditionel kirke, de kommer i, og som **ikke forkynder** ret meget af det, der står i denne her undervisning. Ja, ofte er der en præst, som overhovedet ikke tror (kaldet en tidehvervs præst, der kun har jobbet for at have et job), samt et menighedsråd /ældsteråd, der tit kun gør det for prestigens skyld. Mange af disse autoriteter går ofte på kompromis mellem biblens ord og denne verdens mærkværdigheder, som i sidste ende er styret af Satan. I middelalderen og før bogtrykkerkunstens opfindelse var det disse typer, der, for at fastholde deres magtposition, bildte den uvidende befolkning mange mærkelige ting ind. De, der protesterede, blev ofte brændt på bålet som kættere. Det var ofte dem, der havde fået Helligånden og brugte nådegaverne rigtig. (Disse "kættere" var en del af den såkaldte karismatiske undergrunds-kirke, der igennem 2000 år altid har båret den ægte kristendom frem, og som mange af os i dag er en del af.) Se næste side.

Læs også flere gode råd på: <http://evangeliser.nu/SGodeRaad.shtml>

Skrevet af Børge Laustsen

i samråd med Oluf Borremark, Alex Pedersen, Ruth Kristensen og pastor Joel Raburn m.fl.

Copyright: Dette materiale er til fri afbenyttelse med kildehenvisning.

EVANGELISER NU

Hvorfor er denne
hjemmeside oprettet

www.evangeliser.nu

I et stykke tid havde jeg fulgt forskellige gadeevanglister på Facebook bl.a "Evangeliseringsgruppen", "Kirken på gaden" i Odense samt flere rundt i om landet, og jeg fik den vision, at der manglede jo et fælles forum, hvor disse evangelister kunne finde hinanden. Desuden manglede der undervisning, hjælpemidler og henvisninger til andre websider, hvor man også kunne finde hjælp.

Jeg fremlagde min vision for en lille gruppe i FGBMFI, som mødes hver fjortende dag hjemme hos mig. Min gode ven Oluf Borremark, som har det man i bibelsprog kalder "Bedømmelsens Nådegave", udbrød straks, "Det siger både ja og amen dybt inde i mig". De andre var enige, så jeg gik gang i november 2014, og siderne udviklede sig støt og roligt.

I august 2015 fandt jeg ud af, hvorfor jeg egentlig fik denne vision, da jeg fandt en profeti fra 1973 af David Wilkerson, som bl. andet er kendt for bogen "Korset og springkniven". Han har kun haft 2 syn i sit liv, hvor det første 15 år tidligere førte ham til New Yorks gader, hvor han evangeliserede blandt gadebander, og bandede Nick Cruise blev omvendt, som beskrevet i bogen. (Denne bog er nu næsten umulig at finde, men den er sikkert rundt om hos private eller antikvariater). Se resten af profetien: <http://evangeliser.nu/SProfetier.shtml>

Det er nogle utrolige profetier, hvoraf mange af dem allerede er opfyldt, men den del, der bekræftede min vision, var noget jeg godt viste eksisterede i forvejen. Det havde jeg læst om i Hans P. Pedersens bog "2000 år med Helligånden", som kan købes forskellige steder. Brug titlen på Google-søgning. Den er dejlig oplysende og indspirende. Den beskriver en del af vores historie og vores karismatiske kristne baggrund. Kan varmt anbefales.

Her er essensen af den del, der berørte mig.

7. En usynlig kirke af sande troende

Hør nu godt efter: det næste jeg ser, oprejsningen af en anden superkirke, – en overnaturlig, usynlig kirke. En union af dybt åndelige efterfølgere af Jesus Kristus, bundet sammen af Helligånden og gennem indbyrdes tillid til Kristus og hans ord. Denne overnaturlige kirke af sande troende vil blive en slags undergrundskirke og omfatte katolikker og protestanter af alle afskygninger: unge og gamle, sorte og hvide og mennesker fra alle nationer. Mens den synlige superverdenskirke vinder politisk magt, vil dette usynlige legeme af troende vokse kolossalt i åndelig kraft. Denne kraft vil udspringe af forfølgelse. Forfølgelsesvanviddet, som kommer over denne jord, vil drive disse kristne tættere sammen og tættere til Jesus Kristus. Der vil være mindre opmærksomhed henvendt på kirkesamfundsmæssige bånd og mere koncentration om og læggen vægt på Jesu Kristi komme. Helligånden vil føre mennesker af alle tros- og livsmønstre sammen. Og selvom denne overnaturlige kirke allerede eksisterer rundt omkring i verden, vil den i de dage, der snart kommer, blive næsten usynlig, politisk set. Den vil ikke udtale sig om sociale samfundsspørgsmål, men idet forfølgelserne bliver mere intense, vil dette legeme af sande troende blive næsten radikalt i dets evangelistiske bestræbelser. Denne usynlige kirke vil modtage overnaturlig kraft fra Helligånden til at prædike evangeliet i alle fire verdenshjørner.

DER gik det op for mig, hvad det er, Gud har sat mig til at gøre, nemlig: "At være med til samle denne "Undergrundskirke"/ "Græsrodsbevægelse", som altid i 2000 år har ført den sande kristendom frem gennem tidene, trods de store kirkers forkvæthed, falsk lære og magtmisbrug. Den vil vokse sig større og stærkere og oprejse en "hær" af sande troende. Jeg takker Gud, fordi jeg er en del af dette - Amen

Børge Laustsen - 08.09. 2015

Disse undergrundskirker og de magtsyge kirker beskrives også i bogen "2000 år med Helligånden."